

אבל בצאת השכינה מקליפת נוגה
[נ"א מהקליפות] אחר שיושלם בירור הניצוצות ויופרד הרע
מהטוב ויתפרדו כל פועלי און ולא שלטא אילנא דטוב
ורע בצאת הטוב ממנה אזי לא יהיה עסק התורה
והמצות לברר בירורין כ"א ליחד יחודים עליונים יותר
להמשיך אורות עליונים יותר מהאצילות כמ"ש האר"י
ז"ל והכל ע"י פנימיות התורה לקיים המצות בכוונות
עליונות שמכוונות לאורות עליונים כו' כי שרש המצות
הוא למעלה מעלה בא"ס ב"ה (ומ"ש רז"ל דמצות
בטילות לע"ל היינו בתחיית המתים אבל לימות
המשיח קודם תחה"מ אין בטלים) ולכן יהי' גם עיקר
עסק התורה גם כן בפנימיות המצות וטעמיהם
הנסתרים. אבל הנגלות יהיו גלויים וידועים לכל איש
ישראל בידיעה בתחלה בלי שכחה וא"צ לעסוק בהם
אלא לערב רב שלא יזכו למטעם מאילנא דחיי שהוא
פנימיות התורה והמצוה וצריכים לעסוק [בתורה]
במשנה להתיש כח הס"א הדבוק בהם (ע"י עסק
התורה. בכ"י ליתא) שלא תשלוט בהם להחטיאם
כדכתיב והחוטא בן מאה שנה יקולל שיהיו חוטאים
מערב רב וגם למעשה יהיו צריכים לפרטי הלכות
אסור וטומאה יותר מישראל שלא יארע להם פסול
וטומאה ואסור כי לא יאונה כו' וגם אפשר וקרוב
הדבר שידעו מפנימיות התורה כל גופי התורה
הנגלית כמו אברהם אבינו ע"ה ולכן א"צ לעסוק
בהם כלל. מה שאין כן בזמן בית שני היו צריכים
לעסוק גם כי לא בשביל הלכה למעשה בלבד אלא
שזהו עיקר עבודה להתיש כח הס"א ולהעלות ניצוצי
הקדושה ע"י התורה והעבודה כמ"ש במ"א. ואחר
הדברים והאמת יובן היטב בתוס' ביאור הר"מ דלעיל
במה שאמר אילנא דטוב ורע כו' ר"ל קליפת נוגה
שהוא עולם הזה העיקר כמ"ש בע"ח וד"ל: